

Wigilia Gminna

19 grudnia 2018 r. nasza szkoła była organizatorem Wigilii Gminnej. Wszyscy spotkali się w sali gimnastycznej po to by wspólnie świętować, śpiewać, podzielić się opłatkiem i złożyć sobie życzenia.

W tym roku w Jasełkach rola aktorów przypadła uczniom klas I- III, natomiast w chórze śpiewali uczniowie klas IV- VII. Oprócz pięknie wykonanych kolęd i inscenizacji do nich przez naszych uczniów na wielką uwagę zasługuje gra światłami, która dodała przedstawieniu niezwykle uroku i świątecznej magii. Występ został nagrodzony ogromnymi brawami i bisami. Podczas uroczystości nie zabrakło występów lokalnych zespołów oraz chórów: „Byszewianie”, „Wiączynianka”, „Seniorki z Kalonki”, „Dysonans” oraz „Magnificat”. Podczas występu nasza gromada zuchowa „Lipiniacy” przekazała Betlejemskie Świeatko Pokoju p. Dyrektor oraz Wójtowi Gminy Nowosolna.

Po części artystycznej nastąpiło rozstrzygnięcie konkursu „Magiczne Świąta i rozdanie nagród. Na koniec wszyscy podzielili się opłatkiem i nastąpiła degustacja wigilijnych potraw.

Zespół redakcyjny

Prace naszych uczniów

Pierwsze miejsce w konkursie literackim

Dnia 11 listopada 2018 roku został rozstrzygnięty konkurs literacki na wiersz i prozę z okazji 100 rocznicy odzyskania przez Polskę Niepodległości organizowany przez Gminno Parkowe Centrum Kultury i Ekologii w Plichtowie. Spośród uczniów z naszej szkoły I miejsce w kategorii wiersz klas V- VII zdobyła uczennica klasy VII Oliwia Szewczyk.

Serdecznie gratulujemy i życzymy dalszych sukcesów!

Agnieszka Lipska

„Szanowny Panie”

Szanowny Panie!
Mam mamę, tatę, siostry i brata,
Jutro dwa w-f-y mam i kartkówkę,
Konto na „insta” i „snapchata”,
A gdy muszę sprzątać – mam zawsze wymówkę.

Zdjęcia idoli wiszą na ścianie,
Bilet z koncertu, plakat z podpisem...
I szczerze mówiąc, Szanowny Panie,
Dziwnie się czuję, gdy dzisiaj to piszę...

Bo mam też jedno, najważniejsze,
O czym na co dzień zapominam,
Coś, dzięki czemu życie jest lżejsze,
Coś co od Pana każdy otrzymał.

Dziękuję za wolność, Panie Piłsudski;
Dziękuję za wolność, Panie Dmowski;
Dziękuję za wolność, Panie Daszyński;
Dziękuję za wolność, Panie Sosnkowski.

Dziękuję Generale Hallerze;
Dziękuję Panie Prezydencie;
Dziękuję Panie Wincenty – Premierze;
Dziękuję Polakom walczącym zacięcie.

I mam też nadzieję, że cokolwiek zrobię
Ta myśl będzie zawsze w mojej świadomości.
W głowie to wyrwę i w sercu wyżłobię,
Że nic bym nie miała bez tej wolności.

Oliwia Szewczyk kl. VII

Prace naszych uczniów

„Niepokorna”

Rozgrabiona, pohańbiona, zgnębiona,
z map wymazana.
Przetwała!

Wykrwawiona w Noc Listopadową,
wykrwawiona w mroźny styczniowy dzień.
Przetwała!

Na Wielkiej Emigracji,
na ziemiach zaborców.
Przetwała!

Pod strzechą, w pałacu,
w pracy, w modlitwie.
Przetwała!

Nie zgnębili polskiego ducha,
nie wytępilli polskiej mowy,
nie zniszczyli pragnienia wolności.
Przetwała!

Polska wróciła na mapy świata.
W sercach, myślach – zawsze była.
Przetwała!

Zuzanna Rokicka kl. VII

„Ojczyzna”

Ojczyzno moja

ponad sto lat o naszą wolność walczyłaś
w wielkim cierpieniu i rozlewie krwi.

Każde życie, które przez wielu bohaterów zostało
w Twojej obronie utracone będzie zawsze przez nas
uczczone.

Potrafili oni mimo najazdu zaborców
z czystym sercem o Ciebie walczyć,
walczyć Polsko!

Niepodległa, silna i wolna się odrodziłaś,
czym wszystkich rodaków uszczęśliwiłaś.

Każdego dnia z wielką dumą na powiewającą biało-
czerwoną

flagę spoglądamy, a Orła Białego w sercu mamy.

Jestem Ci wdzięczna, za każdy dzień wolności
pełny radości, pokoju i miłości.

Patrycja Przybylak kl. VI

Prace naszych uczniów

„Uwolniona”

1 . Otoczyły Cię Polsko
Złe duchy i kruki.
Zarzucili swe sidła
Na wszystkie Twe dzieci.

2 . Trudno im było
Zrzucić kajdany,
Przemóc niedolę
i ocalić wartości.

3 . Wiele lat trwali w kajdanach,
mając w pamięci wpojone wartości.
Wielki wódz na koniu pokazał drogę ku przyszłości.
Łańcuchy niewoli pękły!

4 . Walka! Zwycięstwo!
Wartości ocalone!
Mimo trudu warto było,
Dać Twoim dzieciom Polsko – wolność!

Daria Grzejszczak kl. VII

Recenzja „Latarnika”

Autorem noweli pt. „Latarnik” jest Henryk Sienkiewicz. Utwór opowiada o losach emigrantów, których życie rozdzieliło na różne strony świata. Przykładem jest Józef Skawiński – główny bohater. Akcja rozgrywa się w latach siedemdziesiątych XIX w. w Aspinwall, niedaleko Panamy w Ameryce Środkowej. Nowela opowiada o trudnych losach Skawińskiego, w życiu prześladowuje go pech. Pewnego dnia postanowił spróbować rozpocząć pracę latarnika. Starcowi z początku podobają się jego obowiązki, jednakże po pewnym czasie stały się nużące. Punktem kulminacyjnym jest otrzymanie książki „Pan Tadeusz” wraz z zapasem żywności. Józef pogrążając się w lekturze zapomniał o swoich obowiązkach, czyli o zapaleniu latarni. Następnego poranka Falconbridge zwolnił go z posady latarnika. Utwór pomaga zrozumieć, że nie wolno zapominać o swoich obowiązkach. Urzekło mnie zafascynowanie Skawińskiego ojczyznę. Rozczarowała mnie postawa Falconbridge’a, ponieważ nie dał latarnikowi drugiej szansy lub poprawy. Moim zdaniem książka jest bardzo ciekawa, interesująca, daje dużo do myślenia. Ten utwór mogę polecić każdemu, w każdym wieku.

Zuzanna Niżnikowska kl. VII

Prace naszych uczniów

„Dalsze przygody piątki przyjaciół”

Minął rok od przybycia Zenka do wuja. Przez ten czas Ula, Pestka, Julek i Marian codziennie widywali się na wyspie, a Zenek lepiej poznał wuja i bardzo go pokochał, ale tęsknił też za przyjaciółmi. Nadeszły wakacje. Zenek otrzymał list od swoich przyjaciół, w którym zaprosili go do siebie na wakacje. Chłopak bardzo się ucieszył i pobiegł do wuja: - Wujku... Moi przyjaciele z Olszyn zapraszają mnie do siebie na wakacje. Mogłbym tam pojechać?

Wujek zastanawiał się chwilę i powiedział:

- Dobrze, ale po jednym warunkiem. Musisz na siebie bardzo uważać.

- Obiecuję!- odpowiedział Zenek

- To spakuj się i za chwilę dam Ci bilety na pociąg.

- Dziękuję wujku !

Zenek pobiegł do swojego pokoju spakować się i po chwili stał już przy wyjściu. Antoni wręczył mu bilet. Chłopak pożegnał się i pobiegł na pociąg, którym za chwilę odjechał. Po dotarciu na miejsce na stacji czekał już doktor Zalewski. Przywiózł chłopca do domu, a tam czekali na niego przyjaciele.

- Witaj Zenek !- krzyknęli chórem.

- Cześć !- odpowiedział chłopak.

Rozmawiali ze sobą bardzo długo. Przez kilka następnych dni grupa chodziła na wyspę, pływała i robiła dużo innych rzeczy. Lecz pewnego dnia, gdy siedzieli na plaży usłyszeli szelest. Jednak nikogo nie zobaczyli. Ta sama sytuacja zdarzyła się następnego dnia, tylko tym razem usłyszeli kroki i zobaczyli cień.

- Pewnie to jakieś zwierzęta tam chodzą.- odparł Marian.

- Też mi się tak wydaje- powiedział Julek.

Pestka wystraszyła się, ale nie chciała tego okazywać.

W Olszynach były wielkie upały, więc po jakimś czasie każdy wrócił do swojego domu. Zenek nocował u Uli.

Wracając bardzo dobrze im się rozmawiało. Po południu Zenek próbował na nowo oswoić Dunaja.

Później zjedli kolację i poszli spać. Następnego ranka Dunaj poczuł dym i zaczął szczeekać, a doktor Zalewski, Zenek i Ula wybiegli na zewnątrz. Pies biegł w stronę wyspy, a oni za nim. Byli już coraz bliżej, aż zobaczyli, że na wyspie

coś się pali. Doktor złapał Dunaja, żeby nic mu się nie stało, a Zenek wszedł na wyspę. Na niej wybuchł pożar. Niedaleko znajdowała się straż pożarna. Ula pobiegła tam i poinformowała o pożarze. Staż już jechała, jednak Zenek w płomieniach zauważył dwie osoby i pobiegł im na pomoc. Wyprowadził ich z zadymionego obszaru. Strażacy ugasili pożar i okazało się, że jego przyczyną było podpalenie. Dwie osoby, które uratował Zenek miały na głowach kaptury, gdy je zdjęli okazało się, że byli to Wiktor i Władek.

- To wy ?- spytał ze złością Zenek.

- Tak. Gdyby nie wasz głupi pies wszystko by się udało- odparł Wiktor.

- Powinniście się cieszyć, przecież Zenek uratował wam życie, a nie musiał!- powiedziała Ula.

Wiktor i Władek przeprosili i obiecali im, że to się już więcej nie powtórzy. Ula, Zenek i doktor weszli na wyspę i zobaczyli, że spalona była pewna część drzew, krzewów i szalas, który wybudowali dla Zenka. Wrócili smutni do domu, lecz doktor pocieszał ich.

- Spokojnie nie smućcie się już. Zasadzimy nowe drzewa i wspólnie odbudujemy szalas. Dobrze?

- Dobrze- odpowiedział Zenek.

Następnego dnia opowiedzieli wszystko Pestce, Julkowi i Marianowi. Byli oni bardziej źli niż smutni, ale pocieszyła ich myśl, że zasadzi się tam nowe drzewa i odbudują szalas. Dzieci podziękowały Dunajowi za poinformowanie o pożarze i pobiegły na wyspę z doktorem, gdzie razem naprawili szkody. Po odbudowie Zenek musiał już wracać do wuja.

- Zanim pojedę powiem wam niezwykłą wiadomość- powiedział Zenek.

- Jaką?- spytał Julek.

- Mój wujo powiedział, że wie, że mam dużo przyjaciół w Olszynach, więc za rok zamieszkamy tutaj!

- Super!- krzyknęli

Niestety wszystko, co dobre szybko się kończy, więc dzieci i pan Zalewski odwieźli Zenka na stację, pożegnali się, Ula go przytuliła i chłopak wyruszył w podróż powrotną.

Patrycja Przybylak kl. VI

„Wędrowcy z Lipin”- Lipińska Gromada Zuchowa

Przez ostatnie zbiórki zuchy „Wędrowcy z Lipin” działające przy Szkole Podstawowej w Lipinach, zdobywały sprawność „Krasnoludek”. Dzieci zrozumiały co to jest przyjaźń, dobro i uczciwość. Poznały główne cechy krasnoludków oraz ich zwyczaje. Robiły czapki, malowały plakaty krasnoludków i robiły małe krasnoludki z pozostałości po papierze toaletowym. Grały również w kółko i krzyżyk, łowiły ryby, układały puzzle. Odbył się też turniej między krasnoludkami a gnomami. W trakcie zajęć trzeba było również zaliczyć sprawność wbijania gwoździ.

Wszystko to odbywało się w formie zabawy i konkursów. Cały czas uczyły się piosenki „Hymn Krasnoludków” i nowych piosenek. Sprawność „Krasnoludek” jest sprawnością bajkową i tak nasze zuchy przeniosły się w świat bajek, z czego były bardzo zadowolone. Zuchy jak dobre krasnale pomagały również seniorom w Dniu Seniora witając ich w wejściu do szkoły i zaprowadzając na salę gimnastyczną.

W związku ze zbliżającymi się Świątami Bożego Narodzenia trwają przygotowania do odebrania Betlejemskiego Świątecznego Pokoju i przekazania go naszym najbliższym. Wszystkie zuchy jak co roku ze Świątecznym Pokojem odwiedzą też Dom Spokojnej Starości w Lipinach. Wpisało się to w tradycję naszej Gromady Zuchowej.

pwd. Bożena Kosuda

Bądź bezpieczny podczas ferii zimowych

Podstawowe zasady bezpieczeństwa jakie należy zachować w okresie ferii zimowych

Pamiętaj zawsze należy zachować zdrowy rozsądek i ostrożność!

- Wychodząc bawić się na powietrze, ubiór dostosuj do warunków pogodowych, tak, aby nadmiernie nie wychłodzić swojego organizmu. W okresie zimowym podczas długich zabaw i spacerów należy zaopatrzyć się w ciepły napój (najlepiej przechowywany w termosie).
- Do swoich zabaw na śniegu, takich jak: zjazdy na sankach, nartach oraz jazda na łyżwach – wybieraj miejsca bezpieczne, oddalone od ulic, skrzyżowań i innych ciągów komunikacyjnych.
- Przebywając w pobliżu jezdni pamiętaj, że w okresie zimowym droga hamowania pojazdów ulega znacznemu wydłużeniu. Ponadto w tym okresie widoczność na drodze jest ograniczona co powoduje wydłużenie czasu reakcji na zagrożenie na drodze.
- Zanim rozpoczniesz zjazdu z góry sprawdź trasę zjazdu, usuń z niej wszelkie przedmioty mogące stworzyć zagrożenie, np.: kamienie, gałęzie.
- Dostosuj się do kierunku ruchu obowiązującego na trasie zjazdu, nie należy przechodzić przed zjeżdżającymi po torze (w poprzek toru).
- Przed przystąpieniem do zjazdu z góry należy sprawdzić stan techniczny sań lub innych przedmiotów do tego służących.
- Nie ślizgaj się na nawierzchniach służących do komunikacji ogólnej, tj.: chodnikach i przejściach dla pieszych, gdyż wyślizgana nawierzchnia stanowi ryzyko złamań kończyn dla osób korzystających z tych ciągów komunikacyjnych.
- Unikaj zabaw oraz przebywania w miejscach, z których zwisają sople lodu, ponieważ stanowią one duże zagrożenie dla Twojego życia i zdrowia. Pamiętaj, że zagrożenie dla zdrowia, a nawet Twojego życia, stanowią zwisające z balkonów i dachów. Powiadom osobę dorosłą, która podejmie działania zmierzające do usunięcia zagrożenia.
- Nie rzucaj w jadące pojazdy śnieżkami, gdyż reakcja kierowcy na takie zachowanie może spowodować do powstania wypadku drogowego lub kolizji. Używaj elementów odblaskowych na odzieży zewnętrznej.
- Nie rzucaj w inne osoby śnieżkami z ubitego śniegu, kawałkami lodu lub śnieżkami z twardymi przedmiotami w środku, gdyż może doprowadzić to do obrażeń ciała.
- Kulig organizuj wyłącznie pod nadzorem osób dorosłych, sanki należy połączyć w sposób bezpieczny, grubą, wytrzymałą liną, tak aby nie odczepiły się podczas jazdy.
- Zawsze informuj rodziców/opiekunów gdzie i z kim będziesz przebywał.
- Najbezpieczniej jest bawić się pod opieką dorosłych, opiekunów.

Pamiętaj zawsze należy zachować zdrowy rozsądek i ostrożność!

Zespół redakcyjny

Karnawał dawniej w Polsce i dziś

Karnawał - według „Encyklopedii Katolickiej” - od łacińskich słów „carne” - mięso i „vale” - żegnać lub „levare” - odrzucić - to okres trwający w zależności od epoki, kraju i regionu od Nowego Roku do wtorku przed Środą Popielcową.

W naszym kraju karnawał pojawił się za czasów szlachty sarmackiej, a staropolskie obchody określane były jako zapusty. Polacy lubili szukać okazji do zabawy, bowiem życie w wiejskich dworach bywało monotonne i nudne, dlatego karnawał przypadł im do gustu i przez cały jego okres wyprawiali uczty, organizowali kuligi z ogniskiem, pieczeniem mięsa. Okres trwania karnawału rozpoczynało święto Trzech Króli, a kończył tradycyjnie, tak jak obecnie, Wielki Post. Najważniejsze były w czasie karnawału kuligi. Nie odbywały się one tak jak teraz spontanicznie, ale wcześniej dokładnie je planowano. Zabawa polegała na tym, że sanie jeździły po dworach, w których odbywały się obfite uczty. Trwało to zwykle wiele dni, a w każdym takim dworze bawiono się i nocowano. Karnawałowe obchody wymagały starannego przygotowania domu, opracowania menu i atrakcji dla gości. Taki kulig możemy zobaczyć w filmie nakręconym według „Popiołów” Stefana Żeromskiego.

W XX wieku organizowane były w okresie karnawału słynne bale przebierańców, bale maskowe, bale kotylionowe. Kościół popiera te formy karnawału, które nie są sprzeczne z kulturą chrześcijańską. Bawmy się, więc w ostatki i niech towarzyszą nam tańce, śpiewy i dobra muzyka. Podtrzymujmy nasze piękne tradycje, rozpalajmy ogniska, cieszymy się i śpiewajmy.

Zespół redakcyjny

Dzień Babci i Dziadka

16 stycznia 2019 roku w naszej szkole z okazji zbliżającego się dnia Babci i Dziadka w sali gimnastycznej odbyła się uroczystość połączona z występem kapeli góralskiej oraz poczęstunkiem dla zaproszonych gości. Uczniowie klas I-III oraz przedszkolaki mieli okazję wspólnie z dziadkami uczcić ich święto.

Zespół redakcyjny

Życzenia dla Babci i Dziadka

Bukiet precudnych kwiatów,
promień słońca i uśmiech motyla,
to wszystko przyjmij dziś, Babciu,
I niech szczęście w życiu Ci sprzyja.

Z okazji Dnia Dziadka
życzę Tobie ciepłych kapci.
Niechaj uśmiech z ust nie znika
A twa miłość nie przemyka.

Zespół redakcyjny

Zespół redakcyjny:

Katarzyna Godała, Aleksandra Krakowiak, Weronika Janowska, Patrycja Przybylak, Daria Grzejszczak, Kinga Komsa, Oliwia Szewczyk, Zuzanna Rokicka, Zuzanna Niżnikowska

Opiekunowie:

A. Lipska, J. Skrzypczak, M G